

lande som Australien, New Zealand og Japan, får øget mulighed for at investere i krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark og dermed skabe vækst i dansk industri.

Det er samtidig arbejdsgruppens opfattelse, at en helt ubegrænset adgang for udlændinge til at eje eller på anden måde have bestemmende indflydelse på krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark – alt andet lige – vil indebære en øget risiko for, at udenlandske interesser, som er uforenelige med de danske, får indflydelse på dansk krigsmaterielproduktion.

Alt efter karakteren af det fremstillede udstyr, de pågældende investorer og omstændighederne i øvrigt kan det endvidere ikke udelukkes, at der vil være tilfælde, hvor der også for så vidt angår personer eller virksomheder fra f.eks. ovennævnte EU- og NATO-lande kan være grund til at begrænse adgangen til ejerskab og indflydelse. Omvendt kan der være situationer, hvor det må anses for uproblematisk at slække på begrænsningerne vedrørende personer eller virksomheder fra lande, som normalt ikke anses for nærtstående.

På den baggrund finder arbejdsgruppen, at den gældende retstilstand bør ændres, så overholdelse af de nuværende grænser for udenlandsk ejerskab mv. ikke længere skal være en betingelse for at opnå tilladelse til fremstilling af krigsmateriel.

I stedet foreslås en ordning, hvor overskridelse af de nuværende grænser for udenlandsk ejerskab mv. kræver særskilt tilladelse fra Justitsministeriet, og hvor tilladelse vil blive meddelt, medmindre udenrigspolitiske eller sikkerhedsmæssige forhold taler herimod.

For at sikre, at der ikke ved efterfølgende ændringer i virksomhedens ejerkreds, ledelse mv. opstår udenrigspolitisk eller sikkerhedsmæssigt betænkelige situationer, bør kravet om tilladelse gælde både overskridelser, som eksisterer på tidspunktet for ansøgning om fremstillingstilladelse, og overskridelser, som er et resultat af efterfølgende ændringer i virksomhedens ejer- og ledelsesforhold mv.

Det forudsættes endvidere, at kravet om særskilt tilladelse også skal gælde i tilfælde, hvor virksomheder, som allerede har f.eks. udenlandsk ejet kapital i et omfang, der overskrider de nuværende grænser, ønsker enten at udvide andelen af udenlandsk ejet kapital eller at lade ejerskabet til en kapitalandel overgå fra én udlænding til en anden. På samme måde skal f.eks. en virksomhed, der allerede har over 20 pct. udenlandske bestyrelsesmedlemmer, søge om tilladelse til både at udvide andelen af udenlandske bestyrelsesmedlemmer og til at udskifte ét udenlandsk bestyrelsesmedlem med et andet.

Arbejdsgruppen foreslår, at Justitsministeriet skal forelægge ansøgninger om de pågældende særskilte tilladelser for Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet og Rigspolitichefen med henblik på en vurdering af de udenrigspolitiske og sikkerhedsmæssige aspekter.

Det bemærkes i den forbindelse, at arbejdsgruppen finder, at også sager, hvor en virksomhed for første gang søger om fremstillingstilladelse uden samtidig at søge om særskilt tilladelse til overskridelse af de nuværende grænser for udenlandsk ejerskab mv., bør forelægges for Forsvarsministeriet og Rigspolitichefen med henblik på en vurdering af sagens sikkerhedsmæssige aspekter.

Justitsministeriet bør som altovervejende hovedregel meddele tilladelse, hvis de hørte myndigheder ikke har indvendinger herimod.

Den foreslåede ordning indebærer, at krigsmateriellovens regler om udenlandsk ejerskab mv. skifter karakter, idet der ikke længere vil være et forbud mod udenlandsk ejerskab mv. ud over lovens nuværende grænser. Derimod vil ejer- og ledelsesforhold mv., som indebærer, at de nuværende grænser overskrides, blive underlagt kontrol i form af et krav om særskilt tilladelse fra Justitsministeriet.